

18 Понѣже (ѣзъ) мѣслимъ, зашѣ страданїа та на-сегашно то време не сѣ достѣи-ми, споретъ слава та, коѣто ще да се пѣви въ насъ.

19 Защо̀то сичко то со-зданїе ѡждиѣе съ велика на-дежда ѡкровенїе то на-сш-новѣ те Бжїи.

20 Защо̀то созданїе то се ѣ покорило на сѣта та не ѡ своѣ та си вола, но за-ради ѡногова който го ѣ покорилъ:

21 Ѣъ (такѣва) надежда, зашѣ ѡ самѣ созданїе то ще да се ѡзѣави ѡ ровствѣ то на-ѡстѣнїе то, ѡ (ще да доѡде въ славна та свобода на-чада та Бжїи).

22 Защо̀то знаѣме че сичко то созданїе совоздаѡша ѡско-лѣнѡва съ насъ дори до сегѣ.

23 И нѣ самѡ (созданїе то), но ѡ самѡ (нѣ), който ѡма-ме начѣтокъ дѡха, ѡ самѡ воздаѡшаме въ сеѣе, ѡ чѣка-ме оу-сшновленїе то, (сирѣчь) ѡзѣавленїе то на-на-ше то тѣло.

24 Защо̀то нѣе сме спасѣни (до сегѣ самѡ съ надежда, ѡ когѣто глѣда нѣкой ѡнова за коѣто се надѣе, (то) не ѣ надежда: зашѣто ѡнова шѣто глѣда нѣкой, за-шѣ да се надѣе за нѣго;

25 ѡко ли се надѣеѡ за ѡнова коѣто не видѡме, съ терпѣнїе го чѣкаѡе.

26 ѡ ѡ дѡхъ помѣга намъ въ наѡши те слакѣсти: за-шѣто нѣе не знаѣме зашѣ ѡ какѡѡ трѣѣѡва да се помѣ-лиѡе (Бжї), но самъ (то) дѡхъ хоѡдѣтайствѡва за насъ съ неѡсѣзани воздаѡхѣнїа.

27 Но ѡнѡй който ѡспѣ-тѡва сѣраца та, знаѣ какѡ ѣ мѡсль та на-дѡхѣтъ, зашѣ-то (сирѣчь) хоѡдѣтайствѡва за свѣтъ те по вола та Бжїа.

28 ѡ знаѣме, зашѣ сички те вѣщи спомоществѡватъ за докрѣто на ѡнѣа, кой-то ѡбѡчатъ Бжїа, ѡ който са по нѣгово то ѡзволѣнїе призвани.

29 Зашѣто, който ѣ преѡ-дзналъ, тѣхъ ѣ ѡ преѡ-предѣлилъ да бѣдатъ по-добни съ ѡбразѣтъ на-ѡш-на своѣѣ, за да ѣ перво-рѣденъ тоѡ по междѡ мно-ги брѣтїа:

30 ѡ който ѣ преѡпредѣ-лилъ, тѣхъ ѣ ѡ призѡвалъ: ѡ който ѣ призѡвалъ, нѡхъ ѣ ѡ ѡправѣалъ: ѡ който ѣ ѡправѣалъ, нѡхъ ѣ ѡ про-славѡлъ.

31 Шѣ шѣ прочѣе да рѣѣѡе на това; ѡко Бжїа ѣ ѡкѡѡе наѡша страна, кой (шѣѡѡѡе) на врѡхъ насъ;

32 Тоѡй, който не поѡжалѡ ѡ ѡшѡна своѣѣ, но преѡѡде го за сички те насъ: какѡ не шѣ да дарѡѡва намъ ѡ сич-ки те (докрѡшнѡ) съ нѣго;